

Sygn. akt IV U 1366/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 września 2015r. w S.

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 listopada 2014 r. Nr (...) - (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. S. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 listopada 2014r. do 28 lutego 2017r.

Sygn. akt: IV U 1366/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 21 listopada 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że z uwagi na stan zdrowia nie jest w stanie wykonywać pracy ani w swoim zawodzie, ani w żadnym innym. Odczuwa bóle głowy, zaburzenia widzenia i mowy, ma chory kręgosłup i ucisk nerwów na kończyny (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 13 listopada 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. S. do 31 października 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 6 listopada 2013r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 października 2014r. k.74 akt rentowych). W dniu 9 października 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.78-79 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 28 października 2014r. ustalił, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy do 31 października 2015r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 28 października 2014r. k.81 akt rentowych).

Na skutek zarzutu wadliwości powyższego orzeczenia zgłoszonego przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. (zarzut wadliwości k.17 tom dokumentacji medycznej) ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 13 listopada 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 13 listopada 2014r. k.84 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 21 listopada 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 21 listopada 2014r. k.85 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 46 lat i wykształcenie zawodowe mechaniczne. Pracował w zawodzie mechanika maszyn rolniczych, pomocnika elektromontera, robotnika budowlanego, murarza (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych k.3 akt rentowych, świadectwa pracy k.7-11 i 13-21 akt rentowych).

W sierpniu 2012r. ubezpieczony doznał urazu głowy ze złamaniem piramidy kości skroniowej prawej, złamaniem kości ciemieniowej prawej, z krwiakiem nadtwardówkowym okolicy ciemieniowo-potylicznej prawej i stłuczeniem płata czołowego prawego. W następstwie powyższego urazu ubezpieczony cierpi na organiczne zaburzenia osobowości i zachowania – zespół psychoorganiczny pourazowy. Skutkiem tego ubezpieczony funkcjonuje gorzej (niż przed wypadkiem) w sferze poznawczej i emocjonalno-popędowej – ma trudności w zakresie kontroli emocji, jest chwiejny emocjonalnie, wybuchowy, drażliwy, niecierpliwy i konfliktowy, w codziennym życiu może reagować nieadekwatnie do sytuacji. Intelktualnie ubezpieczony funkcjonuje poniżej przeciętnej. Występują u niego zmiany w ośrodkowym układzie nerwowym i obniżenie funkcjonowania w sferze emocjonalno-motywacyjnej objawiające się trudnością w kontrolowaniu impulsów, inicjowaniu aktywności. Powyższy stan powoduje, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy, a przewidywany termin trwania tej niezdolności to 28 lutego 2017r. Dla bezpieczeństwa swojego i innych – z uwagi na stan psychiczny – ubezpieczony nie powinien obsługiwać urządzeń będących w ruchu, pracować w hałasie i na wysokości (opinia biegłych psychiatry, psychologa i neurologa k.8-11 akt sprawy i uzupełniająca opinia tych samych biegłych k.19 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu psychiatrii, psychologii i neurologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 listopada 2014r. osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 28 lutego 2017r. W złożonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonego schorzenie natury psychicznej będące następstwem przebytego przez ubezpieczonego urazu głowy oraz dysfunkcje w zakresie funkcjonowania intelektualnego ubezpieczonego na tle zmian w ośrodkowym układzie nerwowym stwierdzając, że schorzenia te powodują, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy do 28 lutego 2017r. W ocenie biegłych względy bezpieczeństwa samego ubezpieczonego oraz osób z jego otoczenia powodują, że nie powinien on wykonywać pracy z użyciem urządzeń będących w ruchu, pracować w hałasie i na wysokości, a jak wynika z ustaleń Sądu przez większość okresu aktywności zawodowej ubezpieczony pracował jako murarz, a w pracy tej występują czynniki przeciwwskazane dla ubezpieczonego ,tj. praca na wysokości, w hałasie. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.